

AMERIŠKA DOMOVINA

(AMERICAN HOME).

ISSUED MONDAY, WEDNESDAY AND FRIDAY

NADOMINA:	
Za Ameriko	\$4.00
Za Evropo	\$5.50

Vse pisma, dajtej in denar naj se pošlje na "Ameriško Domovino",
6119 St. Clair Ave. N.E. Cleveland, Ohio. Tel. Princeton 189, Randolph 7561

JAMES DEBEVEC, Publisher.

LOUIS J. PIRK, Editor

Read by 25,000 Slovensko in the City of Cleveland and elsewhere.
Advertising rates on request. American in spirit Foreign in language only

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the post office at
Cleveland, Ohio under the Act of March 3d, 1879.

83

No. 72. Wed. June 20th 1923

Uncle Sam zapravlja denar.

Dne 4. julija, na praznik rojstva ameriške republike, odplove iz New Yorka največji parnik sveta "Leviathan". Parnik je lastnina ameriške vlade, torej lastnina ameriškega naroda, ki mora plačevati zan.

Se poprej pa naredi parnik Leviathan preskušno vožnjo. Ta preskušna vožnja bo veljala ameriški narod milijon dolarjev. Na tej preskušni vožnji ne bo treba potnikom plačati nič za vozovino. Free tickets to all. Uncle Sam, ki je vedno tako dobrega srca, bo tudi to pot posegl v svoj žep, to je, davkopalčevalci bodo posegli v žep in preskrbeli govorim gospodom prijetno vožnjo na stroške naroda.

Leviathan je bil svoje dni nemška lastnina. Tekom vojne je Uncle Sam zaplenil tega morskega velikana, ga predelal, zapravil na njem nekaj nad šest milijonov, in danes je za parado z raznim osebam, ki živijo na stroške naroda. Leviathan bo odpljal 19. junija proti Cubi. Mr. Lascher, ki je načelnik United States Shipping Boarda, je povabil 600 oseb na vožnjo. Na krovu bodo igrale vesele jazz godbe, vršile se bodo gledališke predstave in vse drugo, kar naredi človeka veselega.

Leviathan je krasna ladija. Nikdar ne bi vрjeli, da je bila popravljena, ker danes je boljša kot nova. In ko prejme strijc Sam račun za popravo, se bo prijel za nos. Na krovih, spredaj in zadaj so privedili posebne prostore za goste, ki pridejo na gratis vožnjo. Ladinski prostori in shrambe so se napolnile z dobrotami tega sveta. Pred vsako shrambo pa je tiskano geslo United States Shipping Boarda: K vragu s stroški. Le junaško naprej!

Toda z šalo nastran. Parnik Leviathan naj bi bil ponos ameriške vladne mornarice. Treba mu je narediti reklamo. Toda pri tem zapravljajo tako nesramno denar, da je izključeno, da bi parnik kdaj nosil dobiček vladni blagajni, ker je preveč premoženja investiranega v njem. Oddelek vlade, ki vodi trgovsko mornarico, ima vsako leto do \$100,000,000 zgube, ker se absolutno ne brigajo nič, kje bi hranili.

Onih 600 oseb, ki bodo gostje vlade na Leviathantu, se pelje na Cubo, in tam brez kršenja prohibicije ne bo šlo. Gostje se bodo na Cubi slovesno napili, plačal pa bo račun ameriški narod, kateremu se pridiga, da mora spolnoveni prohibicijo. Je že tako, republikanci radi priredijo kako zavabo, kadar narod, ki moči, plačuje.

Leon Trotsky je bil imenovan za "častnega delavca" moskovskih delavcev. V sijajno okrašeni dvorani je Trotsky poslušal laskave govore prefričanih židov. Tako je postal Trotsky "časten delavec". To pomeni, da "navadni delavci" bodo delali "časten delavec" bo pa od njih žuljev živel.

V "New York Times" čitamo uredniški članek, katerega pisec mora dobro poznati Jugoslavijo. V članku se piše o jugoslovanskem dolgu v Ameriki ter o notranjih razmerah v Jugoslaviji. Članek je poln občudovanja do Jugoslavije ter poln zaupanja, da ima Jugoslavija lepo bodočnost. Urednik pravi, da je Jugoslavija rich country and has a gifted people. To je, da je Jugoslavija bogata država in ima talentirane, razumne ljudi. Ce bili ljudje v starem kraju pol toliko razumni v politiki in upravi, za kolikor jih vzamejo ameriški časnikarji, bi izneli v Jugoslaviji paradiž. Toda, kar še ni, lahko pride. Treba je več graditi, manj kritizirati.

Vsi oni, ki mislite voliti Forda za predsednika, ne mislite, da vam bo Ford podaril svoj "fliver" v nagrado. Pač pa če bo Ford predsednik, bodo tako dobri časi, da bo vsakdo lahko kupil Pierce-Arrow karo, in bo moral Ford ustaviti produkcijo svojih avtomobilov. In kdor vrjame, bo zveličan.

Da ukraden denar nič ne zaleže vidimo pri "Proletarcu". Komaj je dobil, oziroma vzel \$3500 narodnega denara, že ima v listu zopet sedem različnih kolekt za svoj časopis. Menda niti v Mekki ni toliko nasilnih beračev, kot je pri "Proletarcu" lukenj, katere morajo slovenski delavci neprestano maštiti.

SVETOVNI ZEMLJEPIŠ.

37. Oregon.

Ime Oregon je španskega izvora, in pomeni na našem "materina dušica", ki je neke vrste rastlina. Nekdaj se je imenovala tako velika reka, ki teče skozi državo, in ki se danes imenuje Columbia River. Spanci so prišli sem že zgodaj v šestnajstem stoletju. Amerikanca Lewis in Clarke sta pa obiskala te kraje leta 1803 in 1804. Mesto Astoria je bilo ustanovljeno leta 1811, in je dobito svoje ime po John Jacob Astorju, ki je bil načelnik večje družbe kupcev s krvnino. Večinoma so prebivali Canadi, in še po letu 1833 so se tu začeli naseljevati Amerikanici.

Radi Oregonia je nastal med Anglijo in Zjednjennimi državami takoj resen spor, da je že grozila vojska, in še leta 1846 so se pobotali in so določili današnjo mejo med Canada in Zjed. državami.

Leta 1848 je Oregon postal teritorij, in leta 1859 je bil Oregon pripuščen v unijo Združenih držav.

Oregon je kakih 400 milj dolga država in 300 milj široka. Njena površina meri 96.699 kvadratnih milj. Je precej gorata država z Cascade in Blue Mountains, katerih vrhovi se dvigajo do 12.000 čevljev visoko. Oregon ima običajno izvrstnih rek kot Columbia, Snake, Powder, Burnt, Malheur, Owyhee, Deschutes, John Day, Umatilla, Wala Walla, Willamette, Clackamas, Tualatin, Yamhill, Santiam, Calapooia, Long Tom, Mary, Rogue, itd. Oregon ima nad 300 milj morskega obrežja z mnogimi finimi pristanišči. Mnogo uganskih ognjenikov se nahaja v državi.

DOPISL.

Cleveland, O. Iz urada dr. Slobodomisne Slovenke, št. 2. SDZ se pozivlje članice, da plačajo asesment sestri Frances Stolfa, 6712 Bonna ave.

Obenem se pa tudi vabi žene in dekleta, da pristopijo v naše društvo, oziroma k Slovenski Dobrodelni Zvezi. Samo ta mesec je že prosti pristopni. Sedaj je čas, da pristopite v naše vrste, predno je kampanja zaključena. Nikomur ne pove nesreča, kdaj ga obiše, nobene pogodbene z nikomur. Človeka obiše, kadar najmanj o njej premišljuje.

Ravnino pred enim mesecem smo zgubili na naše sredine

ni prehude vročine. V vzhodnem delu države je deževje redko, zato pa imajo obilico rose vsako jutro.

In šolski sistem prevladuje v državi. V šolo pohača kačih 160.000 otrok. Portland je metropol države ob reki Williamette. Tu živahno uspeva lesna industrija, izdelovanje pohištva, so velike deavnice za izdelovanje konzerv, izdelujejo vozove in so veliki mlini za moko. Salem je glavno mesto, 50 milj južno od Portlanda. Tu so velike žage, tovarne za pohištvo ter livarne.

Astoria se nahaja na južnem bregu reke Columbia. S San Francisco ima zvezo s parniki. Tu se nahaja najbolj važne ribarne za salmon. Tudi lesna trgovina je obilna. Blizu so še precejšnji premostovniki. Druga mesta v Oregonu, ki imajo kaj industrije so: Baker, Albany, Eugene, Grants Pass, La Grande, Medford, Oregon City, Pendleton, Roseburg in Dalles.

V Oregonu se prideluje izvrstna pšenica, pa tudi obilna mrva, tobaka, krompirja in zlasti hmelja. Sadje je v obilici v državi, in oregonska jabolka so znana po vsej Ameriki. Živinoreja izvrstno uspeva, lesna trgovina je v najlepšem razvoju, ribištvo donaša prebivalcem lepe dohode. V državi se dobi mnogo zlata, srebra, svinca, bakra, železa. Granit in oregonski mramor je izvanredno fina kakovosten.

38. Pennsylvania.

Pennsylvania je dobila svoje ime v počast William Penn ter pomeni v slovenščini "gozd Penna". To zemljo je kupil William Penn leta 1631 za sebe in za svojo družino od angleškega kralja Charles II. Nekaj naseljencev je bilo že prej tam, zlasti kolonija Švedov pri Philadelphia in Chester. Takoj ko je Penn prišel v Pensylvanijo s svojimi naseljenecami je ustanovil Philadelphia. Penn je kupil še mnogo druge zemlje od Indijancev, in zmrino naseljevanje se je jako živahnovršilo. Od leta 1682 do 1694 je Pennsylvania spadala pod New York, in leta 1701 je Pennsylvania dobila svoj lasten čarter ter obilico druge zemlje, od katere so pozneje izločili državo Delaware. Leta 1767 so inženirji preiskali meje ter jo konečno veljavno določili med Pennsylvania in Marylandom. Ta meja se imenuje takozvan "Mason and Dixon line".

Prvi zbor Amerikancev se je vrnil v Philadelphia leta 1774, in dve leti pozneje pa, 1776, se je sesel tu Kongres zastopnikov vseh ameriških držav, kjer se istega leta, 4. julija, proglašl "Izjava Neodvisnosti", s katerim aktom so postale Zjednjene države neodvisna vlada. Zastopniki trinajstih držav so podpisali Izjavo neodvisnosti. Na vsemi strani Pennsylvanije je bilo 6 držav, Pennsylvania pa v sredi, zato so jo imenovali "Keystone State". (Država sklepnega kamna.) Tekom civilne vojne se je vršilo mnogo bojev v Pennsylvania, in pri Gettysburgu se je od 1. do 3. julija leta 1863 vršila odločilna bitka med južnimi in severnimi državami za odpravo suženjstva. Pennsylvania je tekom vojne dala več vojakov kot vsaka druga država, in je bila vselej najbolj patriotska država.

Vsi smo srečavali begunce, izgnance iz skrivenih vasi ob bojišču. Zvrhoma na loženi vozovi so škrpali, živi na mukala, otroci ječali, odrasli si brisali okrvljene oči in se obupno ozirali nazaj na izgubljene svoje domove. Bridko in sočutno smo se pogledavali in si želeli srečen pot.

Fantje, naši domovi so v plamenu! Pojdite in branite, da se ne razširi to gorje še na prej po deželi! Bog v vam!

Odšli so po vroči cesti v bedo in nadlogu, obdani od oblakov cestnega prahu...

Mi smo šli v Opatje selo, kjer je bilo doma še polovico ljudstva, od tam pa ponoči na Devetake in na vročo Doberdobno planoto. Skozi vas Doberdob smo šli v mraku. Bila je tedaj še skoro nedotaknjen razen zvonika, ki je bil že ves razdejan, zvonovi pa so ležali ob cesti. Celo kak preplašen obraz je še pokukal iz hiše in si mogel verjeti, da bo treba res ostaviti preljubi dom in ga prepustiti razdejanju. Jarki so bili kake četrte ure pod vasio. Zamenili smo češki bataljon. Tisto noč je razsajala huda nevihta. Mi smo bili le do kože mokri, v češke oddelke pa je trikrat treščila strela na cesti za vaso, kjer je zgrudilo šest mravljev. Človeka obiše, kadar najmanj o njej premišljuje.

Obenem se pa tudi vabi žene in dekleta, da pristopijo v naše društvo, oziroma k Slovenski Dobrodelni Zvezi. Samo ta mesec je že prosti pristopni. Sedaj je čas, da pristopite v naše vrste, predno je kampanja zaključena. Nikomur ne pove nesreča, kdaj ga obiše, nobene pogodbene z nikomur. Človeka obiše, kadar najmanj o njej premišljuje.

Ravnino pred enim mesecem smo zgubili na naše sredine

dobro in članočico, v najlepši dobi, stara še 20 let. Morala nas je tako nepriljubljeno v državi. Zopet en dokaz, kako potrebna je človeku organizacija. Torej se pozivlje žene in dekleta, ki želijo pristopiti k Slobodomisnemu Slovenkom št. 2. S. D. Z. S sestrskim pozdravom,

Zapisnikarica.

Na krovih poljanah

Ivan Matičič

Ker na tem kraju ni bilo mesta nevarno, da bi sovražnik prodrl, zato so zasedli zakope starci črnovojniki, naso pa poslali na Doberdobsko planoto.

Šli smo dolgi skozi Modrejce in Sv. Lucijo, kjer so nas presečeni zrili preplašeni prebivalci, mislec, da se že umikamo. Potolažili smo jih in odšli dalje na Čepovan. V tistih dneh nas je morila loka. Niso nam mogli dovzeti živeža, ker je bila pri Sv. Luciji nekje razrušena proga. Ovdivno smo bili največ od gostoljubnosti dobrega ljudstva, ki pa je stradal tudi sam. Rinili smo stare topove v strme klance na Lokve, ker je primanjkovalo konj. Lokve stoejo na divnih planotah, obdani okrog in okrog od bogatega Trnovskega gozda. Zvezčevi v mraku smo si kuhalo kavo za vaso, pa prišli so dobiti do mačini in nam ponudili krompirje.

"Nate, fantje, vzemite in jejeti! Kar imamo, vam damo, mi že potrimo, vi pa greste v trpljenje in v smrt. Oj, tam na Doberdobo razsajata strah in groza! Kaj bo, če omagate, kdo nas bo ščitil pred krutim sovragom! Zapojte, fantje! Radi bi čuli zopet domačo pesem."

Vso noč smo blodili po temen in razsežnem Trnovskem gozdu. Deblo je stalob ob deblu, orjak ob orjaku. Crne postave je razstreljeval le odvzet žarometa od Soče, ki je švigel čez gozdne vrhove. Ob jutranji zori smo prišli na rob gozda in se spustili po strmem bregu navzdol na Šempas. Ljudje so vstali in nam ponudili rdeči česenj.

"Obirajte, fantje, saj ste naši in branili nas boste požrešnemu sovragu. Drugega nismo kom to češnje. Le obirajte jih, dokler jih je še kaj."

Vči dni smo ostali pri dobrih Šempascih in z njimi delili tiste žaščne in lačne dni.

Na Doberdobo je že hujje zabesneno. Odšli smo po beli cesti skozi Volčjo drogo in po divni vinski dolini na Renče ter dalje navkreber na trdo kraško planoto.

Vso pot smo srečavali begunci, izgnance iz skrivenih vasi ob bojišču. Zvrhoma na loženi vozovi so škrpali, živi na mukala, otroci ječali, odrasli si brisali okrvljene oči in se obupno ozirali nazaj na izgubljene svoje domove. Bridko in sočutno smo se pogledavali in si želeli srečen pot.

"Fantje, naši domovi so v plamenu! Pojdite in branite, da se ne razširi to gorje še na prej po deželi! Bog v vam!"

Odšli so po vroči cesti v bedo in nadlogu, obdani od oblakov cestnega prahu...

Mi smo šli v Opatje selo, kjer je bilo doma še polovico ljudstva, od tam pa ponoči na Devetake in na vročo Doberdobno planoto. Skozi vas Doberdob smo šli v mraku. Bila je tedaj še skoro nedotaknjen razen zvonika, ki je bil že ves razdejan, zvonovi pa so ležali ob cesti. Celo kak preplašen obraz je še pokukal iz hiše in si mogel verjeti, da bo treba res ostaviti preljubi dom in ga prepustiti razdejanju. Jarki so bili kake četrte ure pod vasio. Zamenili smo češki bataljon. Tisto noč je razsajala huda nevihta. Mi smo bili le do kože mokri, v češke oddelke pa je trikrat treščila strela na cesti za vaso, kjer je zgrudilo šest mravljev.

Obenem se pa tudi vabi žene in dekleta, da pristopijo v naše društvo, oziroma k Slovenski Dobrodelni Zvezi. Samo ta mesec je že prosti pristopni. Sedaj je čas, da pristopite v naše vrste, predno je kampanja zaključena. Nikomur ne pove nesreča, kdaj ga obiše, nobene pogodbene z nikomur. Človeka obiše, kadar najmanj o njej premišljuje.

Ravnino pred enim mesecem smo zgubili na naše sredine

ni prehude vročine. V vzhodnem delu države je deževje redko, zato pa imajo obilico rose vsako jutro.

Fin šolski sistem prevladuje v državi. V šolo pohača kačih 160.000 otrok. Portland je metropol države ob reki Williamette. Tu živahno

ZA MILIJONI

ROMAN, ANGLESKI SPISAL A. K. GREEN.

POSLOVENIL DANilo ZORCIC.

"Byrd," je zaklical, "kaj naj te pomeni? Kaj se je zgodilo? Ali je bil kdaj umorjen, ali me plašijo grozne sanje?"

"Da," je potrdil Gryce, "neko je bil umorjen. Mlado, nedolžno dekle, ki je vam zaupalo — —"

"Signorini se je kaj hudega pripelito?" je vprašal in se tresel od razburjenja.

Toliko iskrnega sočutja je ležalo v teh besedah, da ga je celo Gryce začel soditi mileje, dočim se je Byrd, malo obrnil v stran, kakor da ne prenese pogleda Degrawa ter odvrnil z zamolklim glasom:

"Nikakega poročila nimam iz Velikega Barringtona, od kar sem bil danes popoldne pri vas."

"O kom vendar govorite? Ne poznam nobene mlade deklice," je zaklical Degraw začuden.

Zdaj je Gryce povzel besedo: "Saj poznate Jenny Rogers — ne mislim ono damo, za katero se zanimate ampak ono revno delavko brez varstva. Da boste radi njene smrti zaprti, toliko vam smem povedati. Vam ni treba odgovarjati, z molčanjem si ne škodujete."

"Za nedolžnega je molčanje strahopetnost. Niti najmanjšega vzroka ni, da me tako osramotite. Jaz bi naj umoril mlado deklico!" Kaže srešna je ta obtožba, vam lahko potrdi vaš sodrug. Če bi tudi deklico poznal kar pa nikakor ni res bi ne vedel prav kakega vzroka, da bi njo ali koga drugega hotel umoriti. Enako bi lahko prijeti kateregakoli štelca na ulici in ga zaprli; nezmisel in protislovje bi ne moglo biti večje."

"V tem se vendar močno motite," mu je nasprotoval Gryce. "Prvi človek na ulici vendar ne nosi redko ime Hamilton Degraw."

"In v kaki zvezi je zadeva z mojim imenom?"

"V zelo tesni, kar boste kmalu videli. Mogče se vam posreči sodnika prepričati, da smo vas prijeli po krivici. Če se vam to posreči, bom govoril jaz prvi, ki vam iz srca čestitam, ker reči moram — vše slike so res izborne."

"Sodnik! Dobro, peljite me k njemu. Hočem govoriti s trezno razsodnim človekom. Jaz morilci! Zdaj bi ako bi mi brezmiselnina vnema polic. ki da radi takih gorostasnih občutitev zapreti človeka kaj sem jaz, ne vzbudila tolkega začudjenja."

Ali Gryce sam pri sebi ni bil trdno prepričan o krividi svoje žrtve ali je hotel z nadarjenim umetnikom ravnati obzirno, se ni dal spoznati: gotovo je le, da je dal umetnika odvesti navidezno brez spremstva in najprej na policijo, mesto pred sodnika, kajor mu je grozil. Ko je stopil pred nadzornika, je rekel, kajor da bi se opravil:

"Tukaj je gospod Degraw. Bridko se pritožuje, da se je proti njemu dvignila taka obtožba in je pripravljen dati vsak začeljeno pojasnilo; zato sem ga tudi pripeljal najprej k vam, namesto na sodnijo."

Umetnik je pogledal nadzornika tako odkritosrčno v obraz, da je ta takoj dobil zaupanje do njega.

"Ce mi hoče gospod Degraw na moja vprašanja dati povoljni odgovor, je s tem veliko pridobiljen: a prisiljeni niste govoriti, ovirati pa vas tudi nočem, povejte, kar hočete."

"Dobro," je vzkliknil Degraw, "pripravljen sem si olajšati srce. Prvič: zakaj me dolžite, da sem umoril deklico, ki je ne poznam, o kateri še slutil nisem, da živi, dokler nisem slišal o njeni smrti in sicer tukaj od gospoda Byrd-a, ko sem ga obiskal radi neke zadeve, ki nima z umorom ničesar opraviti."

di policist je hitel skozi vrata in Degraw je klical za njim s poudarkom:

"Privedejo še priče, ki morejo izpovedati da tudi nisem oni gospod, ki je prinesel gospodčin Rogers priporočilno pismo, tudi da nisem, ki je kupil zastrupljene bonbone. Ne morem prej mirovati, predno se ne izkaže moja popolna nedolžnost."

"Tudi mi želimo to iz srca," je rekel nadzornik; medtem je Byrd naglo zapustil sobo. "Nekoliko časa bo mlinilo, da pozovemo vse te ljudi, prosim, izvolute med tem sestri."

"Kakor želite," odgovoril umetnik, ki ni opazil, da stoji stal nasproti odprtym vrati, odkoder so ga lahko nemoteno opazovali.

Gryce je imel opravke in je zapustil sobo; kmalu za njim tudi nadzornik; tako je ostal Degraw sam. Dolgo je čakal, a malo ga je zanimalo, ko so prihajali in odhajali različni ljudi, in je marsikateri radovedno pogledal skozi vrata. Končno je spet vstopil Gryce. Žarel je od veselja ter mu stisnil roko in mu čestital.

"Vse je v redu; niste dotični Degraw in lahko se vrnete domov."

Degraw je ostal na zunaj popolnoma ravnodušen.

"Ali to svedoči, da ste prijeti razne priče, ki so me videle?" je vprašal.

"Da, vse priče."

"In so se izjavile, da nisem tisti, ki je kupil bonbone, ki je izročil pismo in povzročil še druge nesreče?"

"Da."

"Potem se vrnem pomirjen. Zamenjali ste me z možem, ki nosi moje ime in mi je tudi podoben po zunanjosti. Če ga najdete, mi ga pokažite, to mi bodi edino zadoščenje, ki ga zahtevam za vašo zmoto, ki pa je slednjic umljiva."

Vljudno se je priklonil ter se odstranil z mirnim korakom. Bili sta zaujme strahopolni, mučni urki, četudi tega na zunaj ni pokazal.

ŠTIRINAJSTO POGLAVJE

V lopeci, obrasli kroginkrog z zelenjem, je sedelo dvoje krasnih ženskih bitij. Prva plemenite, dostojanstvene postave, z ljubkimi kretnjami, pravilnimi potezami in pristno ženskim izrazom; druga, nežnejši oblik pa z nepremerno milino v kretnjah in izraju. Prva je bila svetloslana druga, je imela krasne črne kodel in velike črne oči, ki so gledale kakor dve zvezde iz obraza, čista in izredno fine, bele polti. Vijočasta obleka ene se je družila z belo haljo druge.

Gospica Aspinwall je bila mlajša kakor njena sosedka, a je izgledala najmanj za tri leta starejša, kakor to vilenko bitje.

"Ali mi res ne morete nič zapeti?" je vprašala gospica Aspinwall. "Meni, ki sem vas slučajno slišala pri signoru, in sem bila tako ginenja, očarana, da sem stala pred vratimi in sklenjenimi rokami in slušala Vašo pesem, misleč, da je kaka velika primadona."

"Pred vami bi pač pela, če mi zasigurate, da ste sami in da noben vaših gostov ne posluša za zastori ali pri vratih. Kako rada bi storila to za vas, ki ste mi edina prijateljica, ki ste meni, revni deklici dali zavjetje in nesrečo. Iskreno sem vam hvaležna za to in bi storila še mnogo več za vas, če se mi nudi prilika."

"Ne zahtevam ničesar, draga signorina, kakor da ostane pri meni. Od onega včeraja, ko so se vase nade tako žalostno končale, imam le edino željo, vas objeti in potolažiti. Čudna boječnost me je tedaj zadrževala; bala sem se, da se vam združil vsliljava. Spomnila sem se, da še nikoli nisva spregovorila besede in sem slutila vašo nevoljo. Ko sem vendar premagala tačut in vas obiskala na vašem stanovanju, sem z žalostjo viden, da sem prisa prepozno in hudo sem se kesala, ko sem vas videla mrtvo in misila, da ste odmaksnjeni moji ljubezni in mojemu sočutju za vedno. Ko sem potem izvedela, da sem se zmotila, in da ste ležali le v smerti podobnem snu, od tedaj sem vedno upala, da mi nebo še usliši

"Hocete poskusiti?"

"Seveda kako drugače do kažem svojo nedolžnost."

Smehljaj, s katerim je izgovoril te besede, je učinkoval prepričevalno. Nadzornik je naglo poklical Byrd-a. Mla-

željo, vam povedati, kako dragi ste mojemu srcu."

"Oh," je zavzdihnila signorina in oči so se ji napolnile s sožami, "nisem vredna takega sočutja. Ne obispajte svojo prijaznost me ne nevrednice, da se ne boste še bridko varali."

Gospica Aspinwall se je lahko nasmehnila. "Dosedaj

se gospodčina Aspinwall nikoli ni cutila varno pred neoklicanimi slušalcii.

Ko je signorina začela pe-

ti, so njene oči okolico skrbno preiskele, in ko nikogar ni opazila onstran ograje, je vso pozornost obrnila na posem, ki je donela za njo in za ptička.

Hipno pa je začel mogočni glas pevke trepetati in ozavnavati. Prijateljica jo je osupno pogledala — sedela je kakor okamenela in strmela v srednji vrt. Tam je stal mož, ki je gledal z udanim izrazom, kakor da ga je moč pesmi privredila semkaj. Gospica Aspinwall ga je izprva smatrala za tujca, toda takoj je spoznala v njem značega umetnika, ki ga je videla usodepolnega večera ob dozdevni smrti signorine.

(Dalej prihodnjič)

VABILO na VESELICO

ki jo priredi

DR. CLEVELANDSKI SLOVENCI,

št. 14. S. D. Z.

V NEDELJO, 24. JUNIJA

NA LOUIS RECHARJEVII FARMAH.

Dr. Clevelandski Slovenci praznuje ta dan 10 letnico obstanka društva in vabi tem potom svoje članstvo, da se te veselice v celoti udeleži. Vabimo pa tudi članstvo bratskih društev, da nas posjetijo v obiljem številu gorji omnenjeni. Nadalje se vabi cenjeno občinstvo iz Clevelandu in okolice k obilni udeležbi.

PROGRAM:

Več dobrih govorov boste slišali. Vršilo se bo strešanje za krasno mizo z električno svetilko. Licitacija štirinočne živil. Za suha grla bo posebno dobro preskrbljeno z raznimi dobrodatmi tega sveta, za prazne želodec ima kuharica na programu strokovski gozar.

Je se mnogo dobrega na programu, in kdo hoče dobro se zabavati, naj pride v nedeljo k nam. Domača godba bo skrbela za dober ples.

Uljudno vabi

ODBOR.

ZNIŽANE ČENE KNJIGAM.

V naši zalogi imamo še nekaj lepih povestnih in drugih knjig, katere bi radi razprodali. Nudimo jih po znižanih cenah. Pridite in vzemite, dokler je še kaj v zalogi.

Angelj sužnjev	prej \$.25, sedaj \$.15
Bob za mladi zob	prej .30, sedaj .20
Boj in zmaga	prej .25, sedaj .15
Dve slike, Meško	prej .45, sedaj .25
Darovanja	prej .60, sedaj .35
Dedeč je pravil	prej .40, sedaj .25
Dekletom	prej .50, sedaj .25
Gospodinjstvo	prej 1.50, sedaj .75
Hudo brezno	prej .35, sedaj .20
Juan Misericia	prej .75, sedaj .40
Jernač Zmagovač	prej .35, sedaj .20
Kako sem se jaz likal, I. zv.	prej .50, sedaj .25
Kako sem se jaz likal, III. zv.	prej .50, sedaj .25
Korejska brata	prej .25, sedaj .15
Knjiga o lepem vedenju	prej 1.00, sedaj .50
Kraljičin nečak	prej .25, sedaj .15
Maron, krščanski deček	prej .25, sedaj .15
Marijina otroka	prej .25, sedaj .15
Mladičem, I. zv.	prej .60, sedaj .25
Mladičem, II. zv.	prej .60, sedaj .25
Ne v Ameriko	prej .75, sedaj .40
Patria	prej .30, sedaj .15
Praški judek	prej .25, sedaj .15
Prisega huronskega glavarja	prej .25, sedaj .15
Povesti in slike	prej .35, sedaj .20
Preganjanje indijanskih misjonarjev	prej .25, sedaj .15
Pravilo za oliko	prej .65, sedaj .35
Rdeča in bela vrtanca	prej .25, sedaj .15
Romarica	prej .60, sedaj .30
Sosedov sin	prej 1.25, sedaj .50
Sisto e sesto	prej .30, sedaj .15
Student naj bo	prej .25, sedaj .15
Vojnímir	prej .35, sedaj .20
Zlatokopi	prej .25, sedaj .15
Znamenje štirih,	prej .75, sedaj .40

katerega priredi

DR. CVETOČI NOBLE,

št. 450 S. N. P. J.

V NOBLE, OHIO.

Piknik se vrši

V NEDELJO, 24. JUNIJA, 1923.

Kažipot je Rabbitt Rd. kakih 30 korakov po Voelker ave. v prijetnem gozdčku. Velika zavesta bo znamenje gostom, kam naj se obrnejo. Začetek piknika bo točno ob 9. uri dopoldne. Mi prav uljedno vabimo občinstvo iz bližnje okolice in vsa sosednja društva, da nas posjetijo v največjem številu. Igrala bo priljubljena, domača harmonika in še par drugih instrumentov. Tudi želodčna okrepljila bodo dobro prizpravljena, pečen janec in več drugih prigrizkov, kar upamo, da bo vsakomur po volji.

Pridite torej k nam, kjer še niste bili, v prijetnem gozdčku se bomo prav luštno imeli.

Na svidenje 24. junija. Ulijudno vabi

ODBOR.

BENNO B.
LEUSTIG,
6424 St. Clair-a.

STANOVANJE, obstoječe iz treh sob, MLADO DEKLE ISČE, primernega kopalščice in elektrika, ilicje mlad par, nrajše v Collinwoodu ali Nottinghamu. Kdo ima kaj primernega, naj sporodi na upravo prej.

(72)

KARPENTERJI, POZOR!

Tako rabim več karpenterjev